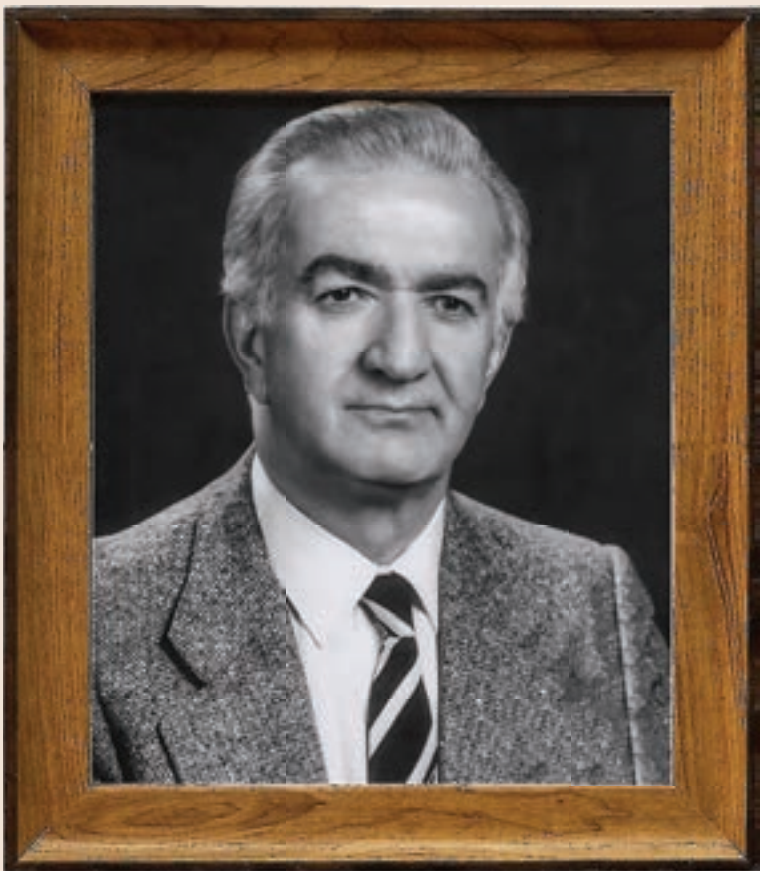


نوازنده نوای ناب

یادی از حبیب... بدیعی، نوازنده و موزیسین فقید کشورمان همزمان با سالروز درگذشتش



پدرش دوتار می‌زند. در دهه سالگی به تهران می‌آید و شاگرد ابوالحسن صبا می‌شود. بعدها از علی تجویدی و حسین باحقی هم درس می‌گیرد. استعدادش زود شکوفا می‌شود. حبیب... فقط نوزده سال دارد که وارد ارکستر گل‌ها می‌شود. جایی که بزرگ‌ترین‌های موسیقی ایرانی جمع‌اند. روح... خالقش، پرویز باحقی، جلیل شهنواز و محمد اسماعیلی و... همه‌وهمه را در این ارکستر ملاقات می‌کند. به‌زودی به عنوان نوازنده سولیست و آهنگ‌ساز شناخته می‌شود. با ویولنش، صدایی می‌سازد که نه غربی است، نه سنتی، نه خشک است و نه بسیار ریتمیک؛ امتداد آواهای کویر و لجه مردم خاندانش است. در برنامه‌های «گل‌های جاویدان» و «گل‌های رنگارنگ» نامش در کنار استادان تثبیت می‌شود. او دیگر پای

مریم شیعه‌ا سالن رادیو تهران در دهه ۳۰ حال و هوای دیگری دارد. نفس کشیدن لایه‌لای امواج رادیو، حال شنوندگان را بهتر می‌کند. غلامحسین بنان با آن صدای مه‌آلود مخصوص، شعر محمد علی شیرازی را زمزمه می‌کند و «بهار دل انگیز» می‌خواند. کنار او، جوانی ایستاده با قامتی بلند و چهره‌ای کاریزماتیک که ویولن فرانسوی‌اش را روی شانه می‌گذارد و آرام آرشه را روی زه به حرکت در می‌آورد. از میان میال‌های زه می‌گذرد و با نفس بنان هماهنگ می‌شود. او هوش موسیقایی عجیبی دارد و تسلطش بر سازها، شگفت‌انگیز است. گوش‌هایش بیش از هر چیز به ظرافت آوا حساس است. حسین قوامی هم به آن‌ها اضافه می‌شود. او هم آماده‌است تا بخش دیگری از همان شعر را بخواند. حضور این سه نفر در یک قاب، ترکیبی استثنائی می‌سازد که دهه ۴۰ و رادیو تهران را از تمام سال‌های قبل و بعد، متمایز می‌کند. بنان، قوامی، بدیعی، زبان موسیقی‌رامی‌داندند. آن‌ها با ساز، گفت‌وگو می‌سازند، کلمات را روشن می‌کنند. وقتی بدیعی از میان دو بیت بنان، یک پاساز کوتاه می‌زند، نگاه‌تحسین‌آمیز بنان را می‌گیرد و در همان لحظه‌هاست که می‌فهمد این همکاری می‌تواند به روزهای کم‌نظیری ختم‌شود که حنجره بنان، دستان هنرمند او را هم بالا می‌کشد. آن‌ها مبدع یک سبک‌اند. همکاری او با بنان در سراسر دهه ۳۰ نور و روشنایی است و تا سال‌ها بعد و اواخر دهه ۴۰، همچنان در پس‌زمینه صدای قوامی می‌نوازد. آن روزهای رادیو پر است از آزمون و بداهه که حبیب... در همه‌اش حضور دارد. از همراهی با قوامی در تصنیف «سرو خرامان»، تا تنظیم جملات لطیف، در سکوت بعد از ضبط. وقتی چراغ قرمز خاموش می‌شود